

„Świętość codzienności” Scenariusz apelu lub wieczornicy

Osoba I – Zawołanie „Santo Subito” wypełnia się. Stajemy w przededniu wielkiego wydarzenia. Nasz Ojciec Święty Jan Paweł II zostanie ogłoszony błogosławionym. Będziemy mogli publicznie modlić się za jego wstawiennictwem.

– Ten, który pozwolił „porwać się” Chrystusowi stanowi namacalny dowód, że można w zwyczajnym życiu, tu i teraz stawać się świętym. Wezwanie do świętości jest dla nas: dla mnie i dla ciebie. Więc w drogę.

Osoba II – Potykam się na swojej drodze...

Często upadam...

Czasem chciałoby się tak zostać...

Poużalać nad sobą...

Ponarzekać na to, że życie ciężkie...

Patrzę na krzyż i milknę.

Bo coś powiedzieć można?

Wspierając się o krzyż,

dźwigam się z prochu ziemi.

I znowu rozpoczynam wędrówkę.

Cel mojej drogi wciąż daleko...

Osoba III – Chrystus powiedział: „Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem” (J 14,6).

Jeśli chcesz zobaczyć, jak Jezus, który jest Drogą, wpłynął na drogę życia Jana Pawła II przyłącz się dziś do nas.

Osoba IV – Patrzyliśmy na Jana Pawła II, słuchaliśmy jego nauczania, śmialiśmy się z jego żartów, płakaliśmy nad jego cierpieniem i śmiercią.

Co dziś w nas zostało?

Jak realizujemy wezwania Ojca Świętego?

Osoba V – Szczytne cnoty, dla których świat nas chwali,

Czyny, których przykładem przyszłość ma się cieszyć,

I nasz honor kamienny i woła ze stali

Na Sądzie Ostatecznym nie będą się liczyć.

Odpadną z nas, okryte przez tłum oklaski,

Uczynki miłosierne, co sławę nam szerzą,

I tylko pozostaną te mroki i blaski,

O których nikt z nas nie wie, czy od nas zależą.

Wtedy wyda głąb nasza, nareszcie odkryta,

Grzech, który Cię przeraża, cnotę, co się wstydzi.

Gdy wokół szumi życie, nikt o nie nie pyta.

Tylko miłość w nie patrzy, tylko Bóg je widzi.

(Jan Lechoń)

Pieśń: *W mroku jest światło*

Osoba VI – Nasz Wielki Rodak, pragnąc nade wszystko iść śladami Pana, zrozumiał, że życie jest darem, którym trzeba żyć w pełni, na miarę sił.

Jego wzrastanie do świętości rozpoczęło się już od najmłodszych lat. W domu rodzinnym uczył się wierności modlitwie oraz stawiania wysokich wymagań i sumiennego wypełniania obowiązków. Dojrzewanie w takiej atmosferze pozwoliło mu usłyszeć głos Chrystusa, który powoływał go do kapłaństwa.

Osoba VII – „W myślach i modlitwie wracam, więc do Wadowic, mego rodzinnego miasta. Wspominam wpierr mych rodziców i dziękuję Bogu za ich miłość, której owocem jest moje istnienie (...) obejmuję myślą wszystkich, którzy od pierwszej chwili aż do dziś, przez ciche świadectwo wiary i godziwego życia, przez serdeczną przyjaźń i codzienną troskę nadawali kształt mojemu człowieczeństwu i kapłaństwu.”

Osoba VIII – Pragnienie świętości jest pragnieniem pełni człowieczeństwa. Świętość to miłość, wolność, prawda, pełnia szczęścia. Bez naszej zgody i współpracy z Chrystusem nigdy tej pełni nie osiągniemy. Jan Paweł II mówił: „Szukajcie świętości w życiu codziennym, która polega na niezwykłym podejściu do rzeczy zwykłych”.

Osoba IX – Tak, więc za przykładem życia, jaki zostawił nam Jan Paweł II, rozpoczniemy swą drogę do świętości. Najpierw idźmy do spowiedzi, wyznajmy wszystkie swoje grzechy, a po przyjęciu Komunii świętej powiedzmy Jezusowi, że pragniemy iść razem z Nim przez życie, aby nas uczył kochać, wyzwał z egoizmu, przemieniał i czynił świętym. Zawierzajmy siebie Jezusowi przez Maryję. Zawierzajmy całą swoją przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, wszystko, czym jesteśmy i co posiadamy. W codziennej modlitwie często powtarzajmy: Totus Tuus (Cały Twój).

Pieśń – Pomódl się Miriam

Osoba X– Po ukończeniu Państwowego Gimnazjum Męskiego w Wadowicach Karol Wojtyła wybrał polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie szybko ujawniły się jego literackie zamiłowania i zdolności. Jest autorem wielu utworów literackich pełnych głębokiego rozważania, refleksji, zachwyty nad stworzonym światem.

Osoba XI – „Sam Bóg objawia się w tajemniczy sposób – jako ogień, który nie spala (...) Jest on Bogiem równocześnie bliskim i dalekim; jest w świecie, lecz nie ze świata. Jest Bogiem, który wychodzi nam naprzeciw, lecz który nie daje się osiąść. On jest *Tym, który jest* – jest to imię, które nie jest imieniem. *JESTEM, KTÓRY JESTEM*: Boski bezmiar, w którym istota i istnienie stanowią jedno! (...) Jakże moglibyśmy w obliczu tej tajemnicy nie *zdjąć naszych sandałów*, jak On karze, i nie wielbić Go na tej świętej ziemi?”.

Pieśń: Ziemia

Osoba XII – W 1943 roku przyszły Papież rozpoczął studia na Wydziale Teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, a także wstąpił do tajnego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Krakowie. Trzy lata później, 1 listopada kardynał Adam Sapieha wyświęcił Wojtyłę na księdza, który następnego dnia odprawił swą pierwszą Mszę świętą w Krypcie Św. Leonarda na Wawelu. Rozpoczął posługę kapłańską.

Osoba XIII – Zawsze młody duchem kapłan szukał kontaktu z młodzieżą. Ze swoimi studentami organizował spływy kajakowe, wycieczki po górach. Mówił:

„Każdy mógłby wygodnie chodzić po ulicach miast i podróżować, czyli korzystać z pojazdu. Ale góry są wyzwaniem, prowokują istotę ludzką do wysiłku, do przezwyciężenia samych siebie. Są zachętą, by wznosić się coraz wyżej. Ku Stwórcy”.

Osoba XIV – Praca nad sobą i silna wiara to była jego recepta na dojście do świętości. „Trzymajcie wysoko, drogie dziewczęta i chłopcy, lampę wiary, którą powierzam dziś symbolicznie wam i waszym rówieśnikom ze wszystkich stron świata. Jej światłem oświetlajcie drogi życia, podpalajcie świat miłością”.

Pieśń: *Miłość mi wszystko wyjaśniła*

Osoba XV – Karol Wojtyła cierpliwie, w każdej sytuacji swojego życia i posługi duszpasterskiej pamiętał o świętości. Przejawiało się to w jego modlitwach, głoszeniu Ewangelii, kontaktach z ludźmi, niezwykłej wytrwałości, prostych gestach, zachwycie nad pięknem przyrody.

Stwórca tak pięknego człowieka postanowił dać go do całego świata.

Osoba XVI – 14 października 1978 r. rozpoczęło się konklawe. 16 października o godzinie 18.00 kardynał Pericle Felici, ogłaszając oficjalny wynik wyborów, mówił: „Habemus Papam! – mamy Papieża!”

Osoba XV – NA WYBÓR PAPIEŻA POLAKA

Gołębico
nad Kościół wzlatująca w niebo
znowu najskromniejszego szukająca
zstąp
daj wybrańcowi Twemu ufną śmiałość
wlej w usta prawdę
i krzyk uciśnionych
i przed piekielną furią nam go
chroń.

(Jerzy Narbut)

Osoba XVI – Papież Jan Paweł II zafascynował ludzi na całym świecie swoją niezwykłą osobowością. Każdy, kto mógł się z nim spotkać, odczuwał promieniowanie świętości i bliskość samego Boga. A spotkać się mogło wielu, bo Papież wiele podróżował. Zagraniczne pielgrzymki stanowiły ważny element jego pontyfikatu. Na każdym kontynencie ludzie mogli usłyszeć głos Ojca Świętego mówiącego:

Osoba XVII – „Świętość życia oznacza przyznanie Bogu pierwszego miejsca w waszych myślach i czynach; świętość oznacza znajdowanie czasu na modlitwę, miłość bliźniego, przebaczenie dla krzywdzicieli i cierpliwość w doświadczeniach życia.”

Każde spotkanie w życiu Ojca Świętego owocowało. Zachodziło wiele zmian w postępowaniu poszczególnych ludzi, ale także, a może przede wszystkim, na świecie.

Osoba XVIII – Kiedy został wybrany na papieża, Czesław Miłosz napisał:

„Na dnie swej nędzy Polska dostała króla,
i to takiego, o jakim śniła,
z piastowskiego szczepu,
sędziego pod jabłonią,
nieuwikłanego w skrzeczącą rzeczywistość polityki”.

Osoba XIX – Ten nowy król wołał: „Nie lękajcie się!”, „Pamiętajcie o człowieku!”, „Bądźcie godni!”, „Bądźcie solidarni!”.

Dawał siłę i odwagę milionom ludzi.

Osoba XX – Czas jego choroby i umierania był dla nas niezwykłą lekcją życia. Jedna osoba połączyła nagle cały świat. Została w sercach ludzi na zawsze jako autentyczny świadek Chrystusa, który nauczał, że „prawdziwa świętość wywiera wpływ na innych” – nie tylko poprzez przykład, ale także przez zwykłe codzienne, ale jakże potrzebne gesty.

Ojciec Święty zostawił nam ogromne duchowe dziedzictwo: przykład świętego życia, cierpienia i śmierci oraz skarb swojego nauczania.

Pieśń „*Ty Piotrze*”

Osoba XXI – Bóg dał nam do pomocy potężną armię tysięcy świętych. Pomagają nam nie tylko na „ból głowy” i zgubione klucze, ale także w sprawach niemożliwych. Teraz daje nam błogosławionego Jana Pawła II.

Osoba I – 1. Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy Królestwo niebieskie.

Osoba II – 2. Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.

Osoba III – 3. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię.

Osoba VI – 4. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Osoba V – 5. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Osoba VI – 6. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Osoba VII – 7. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

Osoba VIII – 8. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy Królestwo niebieskie.

Osoba IX – Zatem ruszajcie w drogę! Nie poprzestawajcie na dyskusjach, nie czekajcie z czynieniem dobra na okazję, która być może nigdy nie nadejdzie. Nastał czas działania!

Osoba X – Do wszystkich, którzy się dziś zastanawiają czy szybko zniechęcają, Jan Paweł II woła: „NIE LĘKAJCIE SIĘ” i uspokaja: „Nawet, jeśli te słowa oznaczają czas próby, wielki wysiłek i bolesny krzyż, nie musimy się niczego obawiać. Słowa te niosą, bowiem w sobie także radość i pokój, które są owocem wiary.

Osoba XI – Boża miłość nie nakłada na nas ciężarów, których nie moglibyśmy unieść, ani nie stawia wymagań, którym nie moglibyśmy sprostać, jeśli wzywa, przychodzi z konieczną pomocą”.

Pieśń: *Nie lękajcie się*

(Czytane teksty mogą być opatrzone odpowiednim podkładem muzycznym)

Opracowanie na podstawie tekstów: Jana Pawła II, Jana Lechonia, Jerzego Narbutta, Czesława Miłosza oraz Pisma Świętego.

